

ובחיקה אחותה התינקת המיבבת ברעבונה באפס
כוחות, ספק גוססת ספק ישנה; ישיש עטור תפלין פושט
יד רפויה ובעיניו השלמה עם הנורא מכל; נער שנסה
להברית קלפות של תפוחי אדמה אל הגטו מכתר
בקביצה צוהלת של אנשי משמר, המלוים בצחוק גם
את הפשטתו קדם שיבה עד מות:

קביצה של צעירים התגודדה למול לוח מודעות: אחת 14 13
מהן, כתובה בידיש, משכה את תשומת לבי: הסבר 15
לנו שזו הודעה על קונצרט שיערך בו ביום, מקהלה 16
קטנה וכנר בודד: מודעות אחרות ספרו על שעורי תורה 17
והרצאות בענייני דיומא: האם היה בכוחם של אלה 18
להשתיק, ולו לרגע, את הרעב המנסר או לחנק את
האימה מפני העתיד? מנין שאבו היהודים את הכוח 18
להביט כך בעיניו של המלאך המשחית?!

פגשנו גם באנשי היידנראט, ראשי הקהל, אמללים אשר 19
בידם הפקדו חיי אחיהם ואחיותיהם מבלי יכלת 20
להושיעם: שוב הטל עליהם לארגן טרנספורט של
אנשים, ומנועי המשאיות כבר רעמו בכפר המרפזית: 21
בדחופות וצעקות נדחקו אמהות וילדיהן, קשישים 22
ומשענותיהם בידיהם, חולים ונכים ותשושים אל פיה
הפעור של המשאית, ובעיני כלם אימה מסיטת: בדרך 22
אל תחנת הרפכת הסמוכה, הותירו אחריהן המשאיות
זעקה אלמת מהולה בעשן שחר, וידיעה ודאית בואבת,
כי גם מחר וגם מחרתים יחזר מחזה זה על עצמו, עד
נשימתו האחרונה של הגטו: